

Nr 15

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckta motioner om rätt till avdrag vid beskattningen för kostnad för nyanlagd skogsplantering.

(2:a avd.)

I de inom riksdagen väckta, till bevillningsutskottet hänvisade likalydande motionerna I:36 av herr *Ringaby m. fl.* och II:47 av herr *Magnusson i Tumlhult m. fl.* har hemställts, "att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om förslag till sådan ändring i kommunalskattelagen att avdragsrätt i någon form kan beviljas för nyanläggning genom skogsplantering".

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för det i motionerna framförda yrkandet, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionen I:36.

Vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet får enligt 22 § 1 mom. kommunalskattelagen avdrag göras för följande särskilt till skogsbruk hänförliga kostnader, nämligen: kostnader för skogs vård och underhåll, såsom förvaltning, bevakning, väg- och byggnadsunderhåll, skogskultur, skyddsdikning, skogsindelning m. m. dylikt, ävensom, då fråga är om skogsavverkning, kostnader för virkets huggning, tillredning, utdrivning, flottning m. m.; försäkring av arbetspersonal, byggnader, skog, förråd och inventarier, som ej är att hänföra till personlig lösegendom m. m. sådant. Såsom avdragsgill kostnad anses kostnad för skogsplantering på område, som tidigare burit växande skog. Däremot medges enligt praxis ej avdrag för plantering av skog å mark, som veterligen icke tidigare varit skogbevuxen.

Av innehållet i *de förevarande motionerna* må här återges följande.

Motionärerna erinrar om att statsmakterna under senare år visat ökat intresse när det gäller inplantering av skog på de ur jordbrukssynpunkt sämsta markerna. Detta är inte bara en samhällsekonomiskt lönande åtgärd utan syftar även till att i någon mån begränsa jordbrukets besvärliga överskottsproblem. Emellertid hindrar gällande lagstiftning denna av statsmakterna önskade utveckling, eftersom kostnader för skogsplantering på marker där det tidigare

inte vuxit skog inte berättigar till avdrag. Önskvärt vore att all skogsplantering bedömdes på samma sätt, i all synnerhet som den som utfört arbetet väl praktiskt taget aldrig själv får någon ekonomisk vinning av åtgärden. Som bekant är de första gallringarna i en nyplantering efter ca 20 år också att betrakta som en skogsvårdande åtgärd utan ekonomisk vinst. Nyanläggning i form av skogsplantering har alltså en helt annan karaktär än andra nyanläggningar vad det gäller det ekonomiska utbytet.

Utskottet

Enligt nu gällande skattelagstiftning är vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet — liksom även vid beräkning av inkomst av andra förvärvskällor — avdrag medgivet för alla omkostnader under beskattningsåret för intäkternas förvärvande och bibehållande. Avdrag är däremot icke medgivet för kostnader för s. k. grundförbättring. Dessa bestämmelser innebär, att avdrag får ske för alla kostnader för fastighetens bibehållande i sitt ursprungliga skick men icke för kostnader för en förbättring eller utvidgning av fastigheten. Kostnader av sistnämnda slag anses nämligen bli kompenserade genom fastighetens på grund av dessa arbeten ökade värde och betraktas därför icke såsom driftkostnader. Detta sammanhänger bl. a. med att den vinst, som en fastighetsförsäljning eventuellt inbringar, i princip inte beskattas med mindre förutsättningar för realisationsvinstbeskattning är för handen. I enlighet med principen att avdrag inte medges för grundförbättringskostnader har utgift för plantering av skog på tidigare icke skogbärande mark i praxis ansetts vara icke avdragsgill kostnad.

I de förevarande motionerna yrkas, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om förslag till sådan ändring i kommunalskattelagen att avdragsrätt i någon form kan beviljas för nyanläggning genom skogsplantering.

Utskottet vill först erinra om att förevarande fråga på senare tid fått ökad aktualitet. I samband med jordbruksrationaliseringen har årligen 7 000—8 000 hektar mark, som saknar förutsättningar för en ekonomisk jordbruksdrift, planterats med skog. Enligt av skogsstyrelsen och lantbruksstyrelsen gemensamt utförda beräkningar anses cirka 530 000 hektar eller cirka tolv procent av landets hela areal av åker och betesmark böra skogsodlas. I årets statsverksproposition föreslås att statsbidrag å tillhopa högst 2 900 000 kronor under nästkommande budgetår beviljas till sådan skogsodling.

Vid bedömande av avdragsfrågans betydelse bör beaktas att i den mån statsbidrag utgår kan avdrag för kostnaderna för en nyplantering av skog givetvis ej medgivas.

Utskottet delar så till vida motionärernas uppfattning att beträffande skog särskilda förhållanden föreligger, som kan motivera vissa avsteg från principen att avdrag ej bör medges för grundförbättringskostnader. En viktig faktor är att värdet av skogens tillväxt i princip alltid skall beskattas. Vidare bör beaktas att med hänsyn till den långa tid, som förflyter innan ett med skog nyplanterat

område ger avkastning, fysisk person som utför nyplantering å sin fastighet aldrig kommer att få åtnjuta avdrag för de därpå nedlagda kostnaderna.

Nämnas bör vidare att aktiebolag eller ekonomisk förening, som jämlikt 1955 års förordning om investeringsfonder för konjunkturutjämning gjort avsättning till investeringsfond, har möjligheter att ta fondmedlen i anspråk för nyplantering utan att beskattning inträder. Det föreligger således en viss skillnad i möjligheterna att erhålla avdrag mellan, å ena sidan, aktiebolag och ekonomiska föreningar och, å andra sidan, övriga skogägande skattskyldiga. Visst fog synes således föreligga för en omprövning av avdragsfrågan. Emellertid har i anslutning till införandet år 1959 av nya regler rörande beskattningen av skog i samband med nyttjanderättsupplåtelse uttalats önskemål från riksdagens sida om en allmän översyn av reglerna för skogsbeskattningen. Då det synes lämpligt att förevarande spörsmål ägnas uppmärksamhet i dylikt sammanhang anser utskottet sig icke böra tillstyrka motionsyrkandet om ett separat förslag i fråga om avdrag för skogsplanteringskostnad.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att de likalydande motionerna I:36 av herr Ringaby m. fl. och II:47 av herr Magnusson i Tumhult m. fl. om rätt till avdrag vid beskattningen för kostnad för nyanlagd skogsplantering måtte, i den mån de icke kan anses besvarade genom vad utskottet ovan anförde, av riksdagen lämnas utan åtgärd.

Stockholm den 9 mars 1961

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar John Eriesson, Hagberg, Einar Eriksson, Jansson, Söderquist, Osear Carlsson, Yngve Nilsson, Anders Johansson, Sundin och Hellebladh; samt

från andra kammaren: herrar Brandt i Aspabruk, Allard, Vigelsbo, Engkvist, Gustafson i Göteborg, Asp, Darlin, Andersson i Eßsvik, Stiernstedt och Rydén.

Reservation

av herrar Hagberg, Yngve Nilsson, Darlin och Stiernstedt, vilka under hänvisning till innehållet i motionerna I:36 av herr Ringaby m. fl. och II:47 av

herr Magnusson i Tumhult m. fl. om rätt till avdrag vid beskattningen för kostnad för nyanlagd skogsplantering ansett, att utskottet bort hemställa,

att riksdagen med bifall till nämnda motioner i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om förslag till sådan ändring i kommunalskattelagen att avdragsrätt i någon form kan beviljas för nyanläggning genom skogsplantering.
